

ת"פ 34327/11/19 - מדינת ישראל נגד אסף תורגמן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 34327-11-19 מדינת ישראל נ' תורגמן
לפני כבוד השופט העמית דניאל בארי

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד יעל גבריאלי

המאשימה

נגד

אסף תורגמן
ע"י ב"כ עו"ד אבירן אסבן

הנאשם

הכרעת דין

כללי

1. התביעה מייחסת לנאשם עבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7 (א)(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג-1973.
2. המאשימה טוענת כי ביום 13.05.2018 בחדר המיון של בית החולים איכילוב בת"א החזיק הנאשם בכליו סמים מסוכנים כמפורט להלן:
א - חמש אריזות שהכילו 2.31 גר' קוקאין
ב - ארבע אריזות שהכילו 4.0005 גר' סם מסוג MDMA.
ג - חמש אריזות שהכילו סם מסוג Chloro-Metamphetamine במשקל 1.9 גר'.
המאשימה טוענת כי הסמים הוחזקו שלא לצריכה עצמית.
3. אין מחלוקת בין הצדדים כי הנאשם פונה לבית החולים באמבולנס לאחר שאיבד את הכרתו, זאת לצורך מתן טיפול רפואי דחוף.
4. ב"כ הנאשם כפר באשמה המיוחסת לנאשם.
עיקר טענותיו של ב"כ הנאשם הן טענות משפטיות. הסנגור המלומד טען כי תפיסת הסמים ע"י האח במיון נעשתה שלא כדין תוך פגיעה בפרטיותו וכן בחסיונו הרפואי של הנאשם.

5. ב"כ הנאשם טען עוד כי חקירתו של הנאשם ע"י השוטר המוצב בבית החולים בוצעה שלא כדין מבלי שנמסר לו על זכותו להיוועץ בעו"ד וכן על זכות השתיקה שלו.

6. ב"כ הנאשם טען טענות שיפורטו בהמשך לעניין מהימנות עדי התביעה וכן לעניין שרשרת הסם. ב"כ הנאשם מבקש לקבוע לחלופין כי הסמים הוחזקו לצריכה עצמית.

מהלך הדין

7. בטרם אדון בטענותיו של ב"כ הנאשם יש צורך לקבוע את התשתית העובדתית שתשמש בסיס לאותו דיון.

8. מטעם המאשימה העידו בפניי נדב אלמליח אח במיון בית החולים איכילוב שקיבל את הנאשם במיון. מר אלמליח מסר בעדותו בפניי שביום האירוע הובא הנאשם באמבולנס לבית החולים כשהוא מעורפל הכרה.

9. העד מסר בהמשך "לפי הנהלים שלנו מעבר לטיפול הראשוני, עלינו לזהות את המטופל. אנחנו מחפשים תעודה מזהה, ועצם העובדה שהוא מעורפל אנחנו חייבים לשמור על החפצים שלו ולא להשאיר אותם לידו. היינו בדרך לבצע הפקדה... במשרד הקבלה של המיון. בדרכי לבצע את זה נתקלנו במספר פריטים, כסף וכד' וחומר שחשוד כסם. את זיהוי המטופל השלמתי באמצעות התעודות שמצאנו..."

10. העד מסר כי דיווח על מציאת הסמים לביטחון שהגיע יחד עם שוטר. החומר הועבר אליהם. העד הוסיף כי לפני סיום הליך ההפקדה המטופל שב להכרה ולכן המשך הליך ההפקדה בוטל.

11. בהמשך מסר העד כי לא זכור לו שפנה לשוטר, וחזר על כך כי השוטר הגיע יחד עם הביטחון העד מסר כי לאחר הליך הזיהוי הנאשם נבדק, נערכה לו בדיקת שתן, הוא התנגד לביצוע בדיקת דם.

12. בחקירתו הנגדית נשאל העד מדוע לא הציג את נוהל החיפוש בעדותו הראשונה, אלא הביא אותו בעדות נוספת שמסר כעבור שנה וחצי, והשיב כי הביא את הנוהל בחקירה השנייה לפי בקשת המשטרה.

העד ציין כי לפי הבנתו הנוהל מאפשר לפעול בכל דרך סבירה על מנת לאמת את זהות המטופל מחוסר ההכרה.

13. העד מסר כי היו מקרים של קטטות כשפנו למשפחות מטופלים שברשותם נמצאו סמים. העד הוסיף כי הוא מדווח על מציאת סמים וציין כי אינו יודע להבחין בין סוגי הסמים השונים. העד ציין כי אנשי מד"א מסרו לו בעל פה כי באירוע דובר גם על סם אונס.

העד ציין כי למרות שהשוטר מסר כי ביטחון בית החולים לא היה מעורב באירוע, הוא זוכר שדיווח לביטחון.

14. העד אישר כי בהודעתו השנייה הביא למשטרה רישום רפואי שמתייחס לאשפוזו של הנאשם.

העד הוסיף כי גם לאחר האירוע הוא נוהג באותה דרך לזיהוי מטופלים חסרי הכרה.

15. בהודעה שמסר העד בבית החולים לשוטרי רס"מ ראמי חמוד בשעה 07:30 הוא מסר כי הגיע למשמרת שלו בסביבות השעה 07:00. למיין הגיע מטופל מעורפל הכרה. הוא מסר כי פעל על פי הנהל לזהות אותו ולהפקיד את חפציו. בתיק הוא מצא 5,040 ₪, תעודת לוחם וחומר החשוד כסם "ומיד דיווחנו לביטחון ולשוטר".
16. הוראת בית החולים 01.02.09 קובעת כי אם מטופל מחוסר הכרה יש לאמת את פרטי המטופל עם תעודה מזהה הנושאת תמונה של המטופל. כמו כן, במידת האפשר, יש לאמת את זהות המטופל באמצעות בני משפחה/מוסד (ת/1).
17. השוטרי ראמי חמוד המוצב בבית החולים איכילוב העיד מטעם המאשימה ומסר כי בשעות הלחץ הוא נוהג לערוך סיורים בבית החולים כדי לוודא שהכול בסדר.
- ביום האירוע תוך כדי סיור ניגש אליו האח האחראי ומסר לו כי נמצאה שקית סמים על מטופל שהובא ע"י מד"א לבית החולים.
18. העד מסר כי בשלב זה המטופל היה מעורפל הכרה. השוטרי בירר את נסיבות הבאתו לבית החולים, לאחר הבירור ראה כי הכרתו של המטופל חזרה אליו.
19. השוטרי שאל את המטופל אם הסמים הם שלו, נוכח תשובתו החיובית הודיע לו שהוא עצור. בהמשך הסביר השוטרי לחשוד כי הוא לא חייב להגיד דבר וכי זכותו להיוועץ בעו"ד.
- העד אישר כי לאחר מעצרו כבל את ידו למיטת בית החולים.
20. העד מסר כי קיבל בקבוקונים של סמים שהיו בתוך שקית פקדון של בית החולים.
21. בחקירתו הנגדית לא פסל העד את האפשרות כי האח דווח לביטחון לפני שפגש בו. הוא הדגיש כי לא הגיע למקום כיוון שהזעיקו אותו אלא במהלך סיור שגרתי.
22. העד האחרון שהעיד טעם המאשימה הוא החוקר רפאל אלמליח. העד ציין כי חקר את הנאשם ביום 13.05.18. בסוף העדות אפשר לנאשם לתקן דברים שלהבנתו לא הוקלדו בצורה נכונה.
23. העד אישר כי ערך מזכר על שרשרת הסם רק ביום 27.05.19 כשנה לאחר שחקר את הנאשם.
24. בחקירתו הנגדית הציג ב"כ הנאשם לעד מזכר של עמית חזות (ס/8) ממנו עולה כי הוא הפקיד את הסמים. העד לא ידע להסביר את סיבת הסתירה בין שני המזכרים.

שרשרת הסם

25. הוגש מסמך מופנה למדור מוצגים מטעם יחידת חקירות לב תל אביב מיום 04.07.2018 שנערך ע"י רס"מ עמית חזות. מסמך זה מפרט את רישום המוצגים שנתפסו בבית חולים איכילוב ביום 13.05.2018. צויין כי המעורב בהחזקת הסמים הוא הנאשם.

26. נתפסו טלפון נייד, כמות קטנה של סם אונס הוכנסה לשקית משטרתית אטומה מס' 90737822J חומר החשוד כשם מסוג קריסטל במשקל 2.8 גר' ברוטו הוכנס למעטפה מס' 90797827; חומר החשוד כסם מסוג MDMA במשקל ברוטו 5.8 גר' הוכנס למעטפה מס' 90737826. ולבסוף, חומר החשוד כסם מסוג קוקאין במשקל ברוטו 3.9 גר' הוכנס למעטפה מס' 90737825.
27. במזכר שערך החוקר רפאל אלמליח ביום 13.05.2018 הוא ציין כי ביום 13.05.2018 הוא קיבל מהשוטר ראמי חמוד את המוצגים המצוינים בסעיף 26 לעיל ובתום חקירתו של החשוד "המוצגים הוכנסו לארון המוצגים של מחלקה ע"א" החוקר ציין כי למחרת הפקיד את המוצגים במחלק רישום המוצגים של תחנת לב תל אביב.
28. בטופס ליווי המוצג צוינו פרטי תפיסת הסם והועברו שקיות אטומות לבדיקת מז"פ. המספרים זהים לאלה שצוינו בסעיף 26 לעיל (ת/4). גם טופס קבלת המוצגים מיום 14.05.2018 מציין כי התקבלו 4 שקיות מאובטחות עם מספרים זהים (ת/6).
29. גם בחוות דעת סם יש התייחסות לאותן שקיות עם מספרים זהים. צוין בחוות הדעת כי שקית אחת לא נבדקה (ת/5).
30. גם דוח הפעולה (ס/2) שנערך ע"י רס"מ ראמי חמוד שקיבל את החומר החשוד כסם תואם לחלוטין את סימון החומר כפי שמשתקף במסמכים הנ"ל. בדוח הפעולה צוין כי המוצג נמסר לחוקר רפי אלמליח.
31. לאור הדברים שצוינו לעיל הגעתי לידי מסקנה כי אין שום ספק שהחומר שנתפס ברשות הנאשם ע"י האח נדב אלמליח הוא החומר שנבדק ע"י מז"פ.

גרסת הנאשם

32. הנאשם מסר שתי הודעות במשטרה. בסוף פרשת התביעה בא כוחו מסר כי לאחר שהסביר למרשו את ההשלכות של אי מסירת עדות בבית המשפט, החליט הנאשם שלא להעיד.
33. ביום 13.05.2018 נחקר הנאשם באזהרה ע"י רס"ר רפאל אלמליח הנאשם אישר כי הבין את החשדות נגדו וכן אישר כי שוחח עם עו"ד.
- הנאשם אישר כי היו לו סמים והוסיף "אבל זה שלי".
34. החוקר אמר לנאשם כי מדובר בכמות משמעותית של סמים ולכך השיב הנאשם "אני קונה כל שבועיים סמים בכמות שתחזיק לי לשבועיים או שלושה תלוי כמה אני יוצא או משתמש בהם רק במסיבות". הנאשם הוסיף כי יום קודם כנראה נטל יותר מדי סמים ו"הגזמתי איתו איבדתי את ההכרה ופינו אותי".
35. הנאשם מסר כי התפטר מעבודתו לפני שבוע וכי היה אמור להתחיל לעבוד במקום עבודה חדש ביום בו פונה לבית החולים. הנאשם ציין שהוא ברמן.

36. החוקר הציג בפני הנאשם את השקיות שנתפסו בחפציו. לגבי השקית המסומנת 90797822 מסר כי מדובר בסם GHB והוסיף כי זה גמור. לשאלה אם זה סם המכונה סם אונס ענה הנאשם "...זה נדבק בו השם הזה כי השילוב שלו הוא קטלני והוא יוצא ממערכת הדם...". הנאשם לא שלל כי סם זה גרם לו לאבד הכרה.

37. הנאשם מסר כי קנה סם זה לפני מספר ימים ב-300 ₪. הנאשם מסר כי אינו משתמש בסם זה לאחרים וכי צורך כ-20 מ"ל בכל סוף שבוע.

38. לגבי השקית המסומנת 90737825 מסר הנאשם כי מדובר בקוקאין שקנה לפני יום יומיים תמורת 1,500 ₪. הנאשם מסר כי הוא קונה קוקאין אחת לשבועיים שלושה לשימוש העצמי.

39. לגבי הסם בשקית המסומנת 90737827 מסר הנאשם כי מדובר בסם מסוג אקסטזי שקנה תמורת 500 ₪.

40. לגבי הסם בשקית המסומנת 90737826, מסר הנאשם כי המדובר ב-MDMA שקנה ב-1800 ₪.

הנאשם עמד על כך כי כל הסמים הם לצריכתו העצמית ושקנה אותם כדי לצרוך אותם במהלך שבועיים-שלושה.

41. הנאשם נחקר פעם נוספת באזהרה ביום 23.07.2019 (ת/3) וחזר על דבריו כי הסמים שנתפסו אצלו היו לצריכתו העצמית. הנאשם אישר כי הסמים שנתפסו היו בתוך התיק שלו. הנאשם מסר כי הכסף שנתפס ברשותו לא קשור לסמים. הוא מסר כי הכסף נמסר לו כתמורה לפלטה של ד' ג' שמכר באותו יום. הנאשם הוסיף כי התעורר בבית החולים כשכבר היה אזוק למיטה.

42. למען ההגינות יצוין כי בחיפוש שנערך בטלפון הנייד של הנאשם לא נמצאו ראיות המצביעות על מעורבות בסחר בסמים.

טענת החיסיון

43. בא כוחו של הנאשם טען כי החיפוש שערך האח נדב אלמליח בחפציו של הנאשם היה שלא כדין. החיפוש להבנת הסגור פגע בפרטיותו של הנאשם וכן בחיסיון שלו הנובע מיחסי רופא מטופל.

44. חיסיון רופא מטופל מעוגן בסעיף 49 לפקודת הראיות [נוסח חדש] התשל"א-1971 הקובע:

(א) "רופא אינו חייב למסור ראיה על דבר הנוגע לאדם שנזקק לשירותו והדבר הגיע אליו תוך עבודתו כרופא והוא מן הדברים שלפי טיבם נמסרים לרופא בדרך כלל מתוך אמון שישמרם בסוד, אלא אם ויתר האדם על החיסיון או שמצא בית המשפט כי הצורך לגלות את הראיה לשם עשיית צדק עדיף מן העניין שיש לא לגלותה; והוא הדין באדם שאגב עבודתו בשירות הרופא או בשירותו של מוסד רפואי או בצוות המקצועי העובד עם הרופא, תוך טיפול בחולים, הגיע אליו דבר שנמסר לרופא."

45. בתיק זה האח נדב אלמליח כלל לא נתן טיפול רפואי לנאשם. האח פעל בהתאם לנוהל זיהוי חולה מחוסר הכרה כשבדק את חפציו כדי לאתר תעודה מזהה ולהפקיד במשרד את דברי הערך של המטופל

מעורפל ההכרה.

46. אני סבור כי האח פעל כפי שהיה צפוי ממנו לפעול. הנאשם הובא לבית החולים כשהוא בלי הכרה, בלי קרוב משפחה מלווה ונמסר לו ע"י אנשי מד"א, בעניין זה אני מאמין למר אלמליח, כי איבד הכרה כתוצאה משימוש בסם אונס. פעולת החיפוש הייתה דחופה על מנת לאפשר מתן טיפול הולם לנאשם. יודגש כי הנאשם עצמו אישר בחקירתו כי אבד את הכרתו כתוצאה משימוש בסם אונס.
47. בעת בדיקת החפצים לצורך הזיהוי וההפקדה נמצאו בכליו של הנאשם הסמים נשוא הדיון. מציאת מגוון סמים ברשות אדם שלפי הדיווח איבד הכרה כתוצאה משימוש בסמים מסוכנים חייב דיווח למשטרה.
48. יצוין כי חובה זו נובעת גם מקיומו של סעיף 262 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, שעניינו אי מניעת פשע הקובע:
- "מי שידע כי פלוני זומם לעשות מעשה פשע ולא נקט כל האמצעים הסבירים למנוע את עשייתו או את השלמתו, דינו - מאסר שנתיים."
49. אי דיווח למשטרה היה גורם להשלמת העבירה ע"י הנאשם ולכן היה מחוייב מר אלמליח למסור את הסמים שנתפסו לגורמי האכיפה.
50. מסירת מסמכים רפואיים למשטרה אודות הנאשם ע"י העד אלמליח במהלך הודעתו השנייה הייתה לא תקינה והפרה את החיסיון הרפואי של הנאשם. אולם אין קשר בין ההפרה הנ"ל לתפיסת הסמים ועל כן אין לה כל השלכה משפטית לעניין קביעת ממצאים בתיק זה.
51. ב-רע"א 7828/17 הסתדרות מדיצינית הדסה ואח' נ' פלוני ואח' (ניתן ביום 09.01.2018) ציינה כב' השופטת י' וילנר על הזכות לפרטיות וחיסיון רפואי: "...נקודת המוצא לדיונו היא בחירת התכליות העומדות בבסיס האיסור לפגיעה בפרטיות וחיסיון הרפואי. כפי שנקבע בעבר, הזכות לפרטיות המעוגנת בסעיף 7(א) לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו ובחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 (להלן: חוק הגנת הפרטיות) "משרטטת מתחם אשר בו מניחים את הפרט לנפשו, לפיתוח ה'אני' שלו, בלא מעורבות הזולת וככזו ראויה היא להגנה חוקתית" (ראו: בג"ץ 2481/93 דיין נ' מפקד מחוז ירושלים, פ"ד מח(2) 471, 456 וההפניות שם (1994)). מובן מאליו כי מצבו הרפואי של אדם ועובדות הקשורות לגופו, לתחלואיו או למכאוביו, מצויים בליבת אותו מתחם בו ראוי להניח לו לנהל את חייו ללא מעורבות הזולת. משכך ולנוכח החשיבות הרבה של שמירה על פרטיותו של אדם בהקשר הרפואי, נוסף על הזכות הכללית לפרטיות המעוגנת בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, הוטל בסעיף 49 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"ה-1971 חיסיון על מידע רפואי שקיבל רופא במסגרת הטיפול במטופליו. בדומה לכך, סעיף 20 לחוק זכויות החולה מעגן אף הוא את הזכות לפרטיות ולחיסיון מידע רפואי, ובמסגרתו נקבעה רשימת המקרים בהם יהיה רשאי מטפל או מוסד רפואי למסור מידע רפואי לאחר. הוראות מיוחדות אלה נועדו להגן על פרטיותם של מטופלים ולנסוך בהם ביטחון שפנייתם לקבלת עזרה רפואית לא תוביל לחשיפת מצבם ברבים (ראו בג"ץ 447/72 ישמחוביץ' נ' ברוך, פ"ד כז(2) 264, 253 (1973))."

52. חוק זכויות החולה התשנ"ו-1996 מגדיר "טיפול רפואי" כך: "לרבות פעולות איבחון רפואי, טיפול רפואי מונע, טיפול פסיכולוגי או טיפול סיעודי". "מידע רפואי" מוגדר כ-"מידע המתייחס באופן ישיר למצב בריאותו הגופני או הנפשי של מטופל או לטיפול רפואי בו".

53. סעיף 20 לחוק זכויות החולה אליו מפנה ב"כ הנאשם מתייחס למסירת מידע רפואי לאחר. כפי שצוין לעיל, הגעתי לידי מסקנה כי החיפוש לצורך בירור זהותו של המטופל והפקדת חפציו לא היה בגדר טיפול רפואי ועל כן מציאת הסמים אינה קשורה לטיפול רפואי או למידע רפואי.

חקירת הנאשם ע"י ראמי חמוד

54. השוטר חמוד מסר בעדותו כי לאחר שהנאשם שב להכרתו שאל אותו אם הסמים הם שאלו. לאחר שהנאשם אישר זאת, הודיע לו כי הוא עצור בגין החזקת סמים שלא לצריכה עצמית. לאחר מכן הסביר השוטר לנאשם על זכותו להיוועץ בעו"ד ולא להשיב לשאלות.

55. אני סבור כי ב"כ הנאשם צודק בטענתו כי ההאזרה על זכות השתיקה והזכות להיוועץ בעו"ד היו צריכים להימסר לנאשם לפני שנשאל אם הסמים הם שלו.

מהימנות העדים

56. האח נדב אלמליח עשה עלי רושם אמין. עד זה זכר לפרטי פרטים את האירוע, הסביר כי פעל בהתאם להנחיות בית החולים כאשר חיפש תעודה מזהה של מטופל מחוסר הכרה והתכוון להפקיד את חפציו.

57. השוטר חמוד ציין בדו"ח הפעולה שלו כי האח אלמליח פגש בו במהלך סיור שערך ומסר לו את הסמים שמצא ברשות הנאשם. דבריו כעבור יותר משנה כי ביטחון בית החולים לא היה מעורב באירוע אינם סותרים את דברי אלמליח כי דיווח לאנשי הביטחון. אנשי הביטחון ככל הנראה לא יהיו מעורבים באירוע נוכח טיפולו של השוטר חמוד.

58. יודגש כי האח אלימלך גם אישר שמסר פרטים רפואיים על הנאשם בהודעתו השניה במשטרה. דבר שהוא בגדר הודאה בהפרת החיסיון הרפואי של הנאשם.

59. גם עדי התביעה האחרים עשו עלי רושם אמין. החוקר רפאל אלמליח הקליט את החקירה ואפשר לנאשם לעיין בדברים שכתב מפיו ולתקן את השגיאות שנפלו בהקלדת הדברים. לאור דברים אלה, לא מצאתי כל פגם בהתנהלותו של החוקר.

הימנעות מלהעיד

60. סעיף 162 (א) לחוק סדר הדין הפלילי קובע: "הימנעות הנאשם מלהעיד עשויה לשמש חיזוק למשקל הראיות של התביעה וכן סיוע לראיות התביעה במקום שדרוש סיוע, אך לא תשמש סיוע לצורך סעיף 11 לחוק לתיקון דיני הראיות (הגנת ילדים התשט"ו-1955) או לצורך סעיף 20(ד) לחוק הליכי חקירה והעדה של נאשם עם מוגבלות".

61. במקרה זה הנאשם טען בהודעותיו במשטרה כי הסמים שנתפסו ברשותו הם לצריכתו העצמית. נוכח כמות הסמים ומגוון הסמים שנתפסו ברשותו היה על הנאשם לשכנע את בית המשפט כי הסמים אכן הוחזקו לצריכה עצמית.

62. מאחר והנאשם לא העיד להגנתו ולא נחקר בחקירה נגדית הוא לא עמד בנטל השכנוע המוטל עליו.

סיכום

63. לאור כל הדברים שצוינו לעיל, החלטתי להרשיע את הנאשם בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, י"א אדר תשפ"א, 23 פברואר 2021, במעמד הצדדים